

АНТИМАКЕДОНСКИ ПРОПАГАНДИ

Ако им е за верување на историјата или на пишуваните документи, туѓите пропаганди во нашата земја роварат многу одамна, спроведувани како од надворешните душмани, така и од домашните јаничари, родопредавници, одродници, копилиња, кои траат сè до ден денешен. Проклети да се сите тие кои работат за туѓи интереси, а против самите себе, односно против сопствениот род. Повеќе од јасни се секојдневните случувања, како дома така и надвор од границите на Македонија меѓу нас кои живееме во белиот свет. Ќе се обидам да наведам неколку примери, кои навидум изгледаат безначајни, а всушност во скриената заднина се катастрофални и погубни за секој Македонец.

По распаѓањето на некогашна Југославија (поаѓам од Германија каде што живеам повеќе децении, но сигурен сум дека не е поинаку и во било која друга држава), нормални и логични беа потезите за формирање и отворање наши македонски црковни општини, клубови, македонско-германски друштва итн. Сите овие асоцијации за опстојување и работење бараат ангажирање и финансиски средства, кои се остваруваат по пат на самофинансирање, односно месечна или годишна членарина, приватни спонзорства и реализирање музички вечери со македонски јадења и со (наводно) македонска музика повикана од Република Македонија и скапо платена. Првите неколку години сè ова функционираше беспрекорно, со мали незначајни исклучоци. Дали пропагандистичките агитатори се воздржаа од своите активности да не бидат веднаш откриени или сакаа прво да го видат текот на случувањата, знаат само тие. Во секој случај денес веќе не е како некогаш. Сите овие (што ќе речат нашите од Егејска) песнопеејки и песнопеејци, секоја чест на исклучоците, од петни жили се трудат да покажат сè што знаат и умеат само да не е македонско. Мислам на отсвирената и отпеаната песна. Со изговори дека музиката нема граници, а за инает на оние што се противат (ВМРОВЦИТЕ) или можеби да ги оправдаат од друга држава или тајна служба добиените средства, по половина вечери или повеќе ни трубаат српска, ромска, а во последно време и турска музика. За милина! Ако овие наводни музички уметници не се реализатори на туѓа пропаганда, нека одговорот самите што се. За дообјаснување: овде во Германија, а верувам и секаде во светот веќе имаме и трета генерација. Тие млади генерации доаѓаат на музичките вечери за да го почувствуваат македонството, да слушнат македонска песна, да заиграат или барем да се обидат да научат некое македонско оро. Со што ние ги храниме овие млади македонски души? Со српско, со ромско, со турско. На нашите типично кафеански пејачки, кои мислам дека ги прегазило времето, како тоа да им е сеедно. Разголеми во кратки или прозирни здолништа (типично кафеански), мислат колку повеќе голотија толку повеќе овдешните нашинци ќе го одврзат кесето и ќе фрлаат пари. Како божем овде да се табу разголените нозе и стомаци, па се најдоа тие да ни пеат српско и ромско, играјќи турски чочеци. Ќе рече некој музика нема мала граници.

Друг пример за спроведувањето туѓа пропаганда е нашата сателитска телевизиска програма. Дали е тоа фамозно спроведуван план на Стошичка, која го држи кормилото во МРТВ или, пак, тоа се индивидуални настраничави празноглави редактори и репортери, можеби ќе остане енигма? По победата на СДСМ на последните парламентарни избори, со назна-

чувањето за генерален директор на Гордана Стошиќ, на сателитската програма во еден рекламен спот беа изговорени следниве зборови: "Кога Господ ја создавал Грција, ја создал со сите нејзини убавини и со Паралија и со Катерини". Дали на авторот или генијалецот на овие зборови географското познавање му е толку сиромашно, Македонија и македонството за него се непозната именка или доследно спроведена платена наредба? Деновиве, пак, гледајќи ја сателитската програма на МРТВ се појави куклена емисија за деца и повторно нешто слично: "Кога Господ ја создавал земјата ја поминал низ сито, од ровитата земја ја создал Грција, а од камењата кои останале во ситото фрлајќи ги низ морето ги создал грчките острови". Ах, ти проклето копиле. Повторно на видело излегува твоето сиромашно или речиси никакво географско познавање. Таа твоја Грција од Господ создадена пред неполни 200 години без македонскиот дел (Егејска Македонија), грабната во 1913 година, е речиси комплетно со каменита почва. Ете, такви и слични гласни антимакедонски пропаганди се презентираат преку сателитската програма на МРТВ. Како да е малку оној словенски камен кој секојдневно нè чука по глава, па ни требаат и такви гласни пропаганди и тоа за најмладите гледачи.

Каква е онаа емисија на македонската телевизија (БИГ БРАДЕР) каде што се зборува на туѓ јазик? За жал, имаме такви празноглавци, кои телефонски се јавуваат да покажат колку добро го владеат српскиот јазик. А за пренесување на последниот "Гоце фест" беше речено имало патриотски песни од кои ќе се чувствувале навредени нашите "мили комшии", а не е важно дали со ова се навредуваат Македонците.

Земете ги народните приказни изведувани во вид скечеви. Зарем е можно нашето минато да се враќа само од турското. Сите овие приказни пресликани во кусометражни филмови, изведувани од наши актери, режирани од наши режисери се со тематика од турското ропство. Како некој упорно да сака да ни докаже дека нашето минато е само до турското владеење со Македонија. Зарем е можно овие наши високошколувани лица да се толку глупави и неписмени, па ниту слушнале, ниту прочитале дека ние имаме богато минато и пред и по турското ропство? Безбројни се таквите примери, кои изгледаат површни и неважни, а всушност се погубни и разорни за македонската нација. И сè тоа апатично се прифаќа и се поднесува од страна на народот. Нема речиси ниту една новокомпонирана народна песна во којашто нема турски мелос. Незамислива е нивната изведба без задолжителниот ромско-турски чочек, особено изигран и испеан од разголените пејачки.

Ј. Ристов,
Германија

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

МИСЛИ МУ ЈА БЕЗ ПАРТИЈА!

По кој пат одиш Македонијо? Чудна е кохезијата која ја нуди македонското тло за формирање на џган од експерти и нејзини спасители. Можеби тоа се некакви породилни маки на нашава демократија, но оваа нашава нема абер за раѓање ниту по деценија ипол. Прашање на време е кога нашите партии од мршојадци на преостанатите економски ресурси, од хипертрофирани организации со огромен број членство, пред сè, статисти како во филм со историска содржина ќе се трансформираат во средства за канализирање на продуктивните идеи на граѓанинот. Политичкиот систем како составен дел на општествениот систем е збир на односите меѓу партиите кои постојат во одредена земја (односи на соработка, конфликт и опозиција). Партијата (парс-дел од целина) е организирана група граѓани, кои се залагаат за учество во власта. Така, нашиот Закон за политички партии ја дефинира политичката партија. Начинот на формирање политичка партија е многу либерален. Имено, политичка партија можат да формираат минимум 500 полнолетни граѓани (граѓанин=државјанин), со постојано живеалиште на територија на Македонија. Значи, партија би можел да формира и попот во некое поголемо село, ако собере потписи за време на некој селски празник, или ојата за време на акшамот за рамазанските празници. Всушност, лесно. Партијата почнува со работа дури по нејзиното запишување во судскиот регистар во Апелациониот суд во Скопје, кој само оценува дали политичката партија во Програмата повикува на воена агресија, национална, верска, расна омраза или на насилно уривање на уставното уредување. А, бидејќи никоја партија тоа не би го напишала во Програмата, и тоа не е некој проблем. На прв поглед изгледа дека законодавецот е главниот виновник за големиот број партии и сè побројните раситнувања на поголемите политички јадра. Само неколку години по условно речено стартот на плурализмот во Македонија, на изборите во 1994 година учествувале дури 38 политички партии. Меѓутоа, главниот проблем, по сè изгледа, е таканаречениот спол систем (систем на нечесни добивки за разгаленото членство). Она што во социјализмот беше услов за правење некаква кариера, унапредување на работното место и слично, многу успешно функционира и ден денес. Тоа е добро разработен метод, кој има традиција на овие простори и речиси секогаш послушното членство е добро наградувано за неговата голема ангажираност во партиските активности при лепењето плакати, кинење на оние од другите партии, шетање по градовите за правење митинзи пред едни исти луѓе, за да се даде слика на блискост со народот, за голем авторитет и легитимност при владеењето, па во поново време и воени способности и слично. Тоа е теориски и практичен тест, кој мора да се помине за да се дојде до помирен и посигурен живот. Можеби тоа се должи и на фактот што дел од влијателните партиски лица израснале во социјалистички услови и добро го испекле занаетот, па сега на секакви други реакции гледаат со фобија и омраза. Па, нели дизел мотор не работи на бензин. Иронично речено вработувањата во јавниот сектор, во сè она што колку - толку е под контрола на државата личи на играње лото 1 од над 40. Ако се зачлениш во добитна партија-прогрес, а ако не дури тогаш мисли му ја. Фактот што некои од нашиве партии имаат и повеќе од 120.000 членови од кои повеќе од 90 отсто сигурно немаат ниту интерес, а камоли познавања за "Ма-

кедонските работи", а за внатрешно влијание, пак, и да не зборуваме, не е факт за гордење на нашиве олигархиски, интересни групи, наречени партии, туку е симптом на нашава болест. Секако најинтересни се ситуациите кога заслужни партиски членови видно корумпирани, непродуктивни и изгубени се шетаат од место до место за на крај ако никаде апла не ги бидува, ги испраќаат на хибернација како наши амбасадори во странство (па и непознавањето јазик во тие услови не би бил проблем). Барањето решение за вакви ситуации е блиску на очекувањето на невозможното. Очекување на самоограничување на владејачите во интерес на квалитетот, објективноста и професионализмот во овие услови е science fiction. Но, надежта последна умира. А, друга приказна е етничкиот карактер на партиите.

Александар Матески,
Прилеп, студент

